

سخن سردبیر

جمشیدشاه، روز به تخت نشستن خود را «نوروز» یا همان «روز نو» خواند. در شاهنامه آمده است که در این دوران تا بسیار وقت - سیصد سال - آرامش و صلح برقرار بوده و زندگی به کام و مرگ، مسافر صحرا. این وضعیت تا زمانی که جمشید به کار مردم می‌دید و ناسیاسی بزدان از او سر نزده بود، ادامه پیدا کرد. این فراز از شاهنامه با شرایط امروز ما تلاقی خورده است. فرخنده بهاری است و وقت به تخت نشستن «جمشیدی»؛ هر چند جوهره پایداری حکومت جمشید به «بزدان» و «خلق» بسته بود و در نهایت نیز نافرمانی اش به نافرجامی او انجامید؛ امیدواریم، انتخاب سیاسی عقلانی، باعث ثبات سیاسی و در نهایت رشد فرهنگ و ادبیات کشور شود.

ماهنامه در دری نیز با اولین شماره‌اش قدم به اولین روزهای بهاری خویش گذاشته است. مطمئن هستیم شکل‌گیری و بهبود ماهنامه بدون کمک و یاری فرهنگ دوستان، شاعران، نویسندگان و هنرمندان امکان‌پذیر نخواهد بود.

تلاش ما در ماهنامه در دری، ادامه حرکتی است که سالها پیش در مهاجرت شروع شده و همچنان می‌خواهد با فعالیت در کابل و دیگر شهرها ادامه پیدا کند. ماهنامه، بیش از پیش تأکید بر فعالیتهای ادبی در داخل کشور دارد تا در این آشفته بازاری که هیچ کس متاع فرهنگ را به قرانی نمی‌خرد، بتواند زمینه معرفی شاعران، نویسندگان و هنرمندان را فراهم و به رشدشان کمک کند.

در طول این چند سال، شاهد حرکت جدی ادبی در داخل کشور نبودیم و حتی اگر صداهایی وجود داشته؛ به دلیل نبودن فضای مناسب گفتگو، یا کاملاً خاموش شده یا رو به خاموشی است. فعالیت های جدی ادبی تنها نمی‌تواند به صورت شفاهی به سرمنزل مقصود برسد. وجود صدها مجله و روزنامه غیر تخصصی نتوانست زمینه مناسبی را برای شاعران و نویسندگان فراهم کند. از طرفی اهمیت دغدغه‌های سیاسی و اقتصادی، امکان گفتگو در ساحت ادبیات را در بسیاری از نشریات از بین برده است. نوآوری و خلاقیت ادبی تا حدی مرهون فضایی است که نشریات حرفه‌ای زمینه آن را فراهم می‌کند.

نسلی که در این ده سال در ادبیات و هنر این سرزمین رشد کرده، کمتر مورد توجه قرار گرفته؛ نسلی که بیش از پیش از جنگ و خشونت بدور بوده و با آفرینش ادبی - هنری نشان داده که می‌خواهد با ابزار دیگری ابراز وجود کند، تکه‌ای از هزار تکه این هستی فرهنگی باشد، نه میراث خشونت و ناشکیبایی. در این شرایط ماهنامه در دری تلاش دارد شرایطی را برای حضور نویسندگان، شاعران و هنرمندان جوان فراهم کند تا به پای صحبت هم بنشینند و به تفاوت‌ها و تکثر فرهنگی هم احترام بگذارند و صدایی باشند میان هزاران صدا در این جهان.

هم و غم ما بودن و زیستن در ساحت فرهنگ است؛ آن هم با نگاهی حرفه‌ای به این امر. خلاقیت ادبی و هنری زمانی به صورت حرفه‌ای می‌تواند ابراز وجود کند که بتواند در شرایط مناسبی رشد کند، ماهنامه در دری مصمم است این شرایط را فراهم کند، بستر سازی کند و بدون تبعیض به بهبود شرایط کمک کند.

تلاش موسسه در دری برای ایجاد این فضا در چارچوب ماهنامه، بدون کمک مالی «بنیاد مهرگان عمران» برای چاپ آن، هرگز عملی نمی‌گردید. در اینجا از طرف تمام اعضای موسسه فرهنگی در دری از بنیاد مهرگان عمران برای لطف بی پایان‌شان سپاسگزاری می‌کنم. امیدوارم این رابطه، بتواند خردک شری در این شب تاریک باشد.